

‘सा मातुः चरणभङ्गयोः एव मनः अप्रतिवर्ति’

मातृ स्नेहम्

एकस्मिन् नगरे एका शून्दरि बालिका आसीत् । तस्य नामः

नित्य भवति । सा बल्यकालेश्च अत्यन्तं परिश्रमि, दयानूय

आसीत् । तस्य माता भवति राधिका । राधिका तस्य पौवनं

कालेश्च अत्यन्तं परिश्रमि भवति ; तस्य पुरीषोः पठनार्थं

सा अनेकः कर्मः करिष्यामि स्म । एतत् सर्वं च एतत् कुटुम्बं

दारिद्र्येन वसति स्म ।

बालिका, नित्यस्य सहपाठि भवति देविका ।

सा बालिका एका धनिका आसीत् । सा द्वे बालिका

सर्वे कर्म परस्परं सहायम् करिष्यामि । सन्दोषं सा द्वे बालिका

~~कुटुम्बं~~ वर्तते । कालः अतिवर्तते । सा द्वे बालिका

विद्यालय पठनं पूर्तीकरोति । उपरि पठनार्थं विदेशं राज्यं

चलति स्म भवति देविका । देविका उत्तमः जानवति सा

नित्य दारिद्र्येन ~~वर्तते~~ । सा एतत् सर्वं जानवति च नित्योः

सहायं न करिष्यामि । विद्यालयश्च उत्तमः ^{बालिका} भवति

नित्य, पठनकार्यं, कलाकाधिका कर्म च । देविका एतत् सर्वं

कर्मात् अशूयात् भवति । एकस्मिन् दिने नित्यं सहायम्

तनात् देविक ^{स्य} भवते ~~चलति~~ । नित्य स्नेहपूर्वं सा

मित्रात् पृच्छति ‘अहं धनिका ना अस्ति । विद्यालया पठनं

പൂരീകൃത്വ വധം । ത്വം ഊഠി പഠനാർണ്യ വിദേശ രാജ്യം ചന്തതി । മന്ന
കലേഷ്വ
സർവ്വം അഗ്രാഹം അവതി അധിപഠനം ; കിന്തു ധനം ന അസ്തി । ത്വം മന്ന
അന്തരം ശ്ലു മിത്രം അവതി । സഹായതി മന്ന അധിപഠനാർണ്യ
ഈതം സർവ്വം കൃത്വാ നിഷ്കരണാർണ്യ ദേവികാ ന ച അവദത് ।
കുഷിതഃ നित്യം അവനം അചന്തി । ഏതം സർവ്വം കർമ്മം തസ്യ
മാതാ രാധികാ കൃത്വാ സ്ഥ । സഃ പുത്രി കുഷിതവതി അവതി ।
‘സഃ സന്ദോഷനാർണ്യ അഹം കിം കർഷ്യാമി ।’ രാധികാ അവദത് ।
ചത്വാർഃ ദിവസഃ അചന്തൻ । പ്രഭാതേ നित്യം ഉദ്ധാനം ചന്തതി സ്ഥ
ഈതം സമയേ ഏകഃ ധൃവതി അഗതവതി । ഷാ ധൃവതി നित്യം
ഏകഃ പത്നം ച ധനം ദത്വാ അചന്തി । ധനം ദൃഷ്ടവാ നित്യം
അനുവൃഃ അവതി । ഷാ സന്ദോഷപൂർവ്വം തസ്യാഃ മാതാപാ ഏതം
കാർണ്യം പൃച്ഛാത ചന്തി । കിന്തു തസ്യ മാതാ, രാധികാ അവനം
ന അസ്തി । സമയഃ അതിവർത്തി, ദിവസഃ അതിവർത്തി മാതാ
ന അഗതി । നित്യം സർവ്വം പൃച്ഛാത । ഏകസ്ഥിനം ദിനം ഉദ്ധാനം
അസീപ്തം ഏകഃ പത്നം ഷാ ദൃഷ്ടവാ ഷാ അന്ത്യന്തേ വേഗം ഏതം
പത്നം അപഠത, ഏതം പത്നം ഇത്യാതി നിശ്ചതി ‘നേദ
അശേഷാന്തരം’ । ഏതം പത്നം ഷാ ധനാതം അസീപ്തം ഷാ ധൃവതി
ദത്വാ അവതി । ശീഘ്രം നित്യം, അസീപ്തം അവതി അശേഷാന്തരം
അചന്തി । തസ്യ മാതാപാ അസ്തി അവദത് । ഏകഃ പുരുഷഃ
നित്യം അശേഷാന്തരം അധിപഠനം അചന്തി । അത്ര അവതി

